

Udskriftsdato: 26. december 2025

KEN nr 11468 af 27/08/2015 (Gældende)

Udlændingenævnets afgørelse af 27. august 2015 – Tidsubegrænset opholdstilladelse – Krav om lovligt ophold

Ministerium: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Journalnummer: Udlændinge-, Integrations- og Boligmin.,
Udlændingenævnet, 14/112750

Udlændingenævnets afgørelse af 27. august 2015 – Tidsubegrænset opholdstilladelse – Krav om lovligt ophold

Udlændingenævnet stadfæstede i august 2015 Udlændingestyrelsens afgørelse om afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse til en russisk statsborger fra Letland. Ansøgeren blev i juli 2008 meddelt opholdstilladelse efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 3, stk. 2. I september 2013 indgav ansøgeren ansøgning til Statsforvaltning om EU-opholdsdokument i Danmark. Ansøgeren havde i den forbindelse oplyst, at han var statsborger i Letland. I september 2013 meddelte Statsforvaltningen ansøgeren, at ansøgningen om EU-opholdsdokument blev oversendt til Udlændingestyrelsen som en ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, idet Statsforvaltningen ikke havde kompetence til at behandle ansøgninger for ansøgere med et Aliens Passport. Udlændingestyrelsen anmodede i januar 2014 om ansøgerens bemærkninger til, at Udlændingestyrelsen ville lægge til grund, at ansøgeren ikke var lettisk statsborger og dermed ikke var EU-statsborger. Ansøgeren oplyste i januar 2014 over for Udlændingestyrelsen, at han kom fra Letland, at han fik hjælp til at udfylde ansøgningen i Statsforvaltningen, at han ikke havde lettisk statsborgerskab, at han var født i Letland, at han boede i Letland indtil 2008, hvorefter han indrejste i Danmark, og at han havde været i uafbrudt beskæftigelse i Danmark, siden han indrejste i 2008. I juli 2014 meddelte Udlændingestyrelsen ansøgeren afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark. I juli 2014 meddelte Udlændingestyrelsen ansøgeren opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. I august 2014 klagede ansøgeren over Udlændingestyrelsens afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse. Ansøgeren anførte til støtte for sin klage, at han efter at have fremvist sit lettiske pas til Statsforvaltningen blev henvist til at udfylde et ansøgningsskema om opholdstilladelse efter EU-bekendtgørelsen, at han fik hjælp til at udfylde ansøgningen af en medarbejder fra Statsforvaltningen, at han havde et lettisk pas, men at han ikke var statsborger i Letland, at han var født i Letland, at han boede i Letland indtil 2008, hvorefter han indrejste i Danmark, og at hans ægtefælle i december 2013 blev meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter EU-opholdsbekendtgørelsen. Vedlagt klagen var blandt andet en skrivelse fra den lettiske ambassade i Danmark fra august 2014, hvoraf det fremgik, at ansøgeren ikke var statsborger i Letland, og at han tilhørte det russiske mindretal i Letland.

Udlændingenævnet fandt, at ansøgeren ikke kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, da han ikke havde boet lovligt her i landet i mindst fem år og i hele denne periode havde været meddelt opholdstilladelse efter en af bestemmelserne i udlændingelovens §§ 7 – 9 f, 9 i – 9 n eller 9 p, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1. **Udlændingenævnet lagde herved vægt på**, at ansøgeren i juli 2014 blev meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Ansøgeren havde således på tidspunktet for Udlændingenævnets afgørelse i relation til udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1, alene haft opholdstilladelse i Danmark i cirka ni måneder regnet fra juli 2014, idet gyldigheden af ansøgerens opholdstilladelse skulle regnes fra det tidspunkt, hvor betingelserne for opholdstilladelsen var opfyldt, jf. udlændingelovens § 27, stk. 1. Det forhold, at ansøgeren havde boet i Danmark siden juli 2008, hvor han fejlagtigt var blevet meddelt opholdstilladelse i Danmark efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, kunne ikke føre til en ændret vurdering. **Udlændingenævnet bemærkede hertil**, at en betingelse for at blive meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens almindelige regler i Danmark er, at ansøgeren skal have boet lovligt i Danmark i mindst fem år og i hele denne periode have haft opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 – 9 f, 9 i – 9 n eller 9 p, at ansøgerens ret til ophold meddelt af Statsforvaltningen i juli 2008 var meddelt efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, og dermed ikke i medfør af udlændingelovens almindelige regler, og derfor allerede af den grund ikke kunne medregnes ved opgørelse af længden af ansøgerens lovlige ophold i Danmark, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 1. Det forhold, at ansøgeren havde haft uafbrudt beskæftigelse i Danmark siden hans indrejse i 2008, kunne ikke føre til en ændret vurdering, da dette ikke kunne føre til meddelelse af

tidsubegrænset opholdstilladelse. **Udlændingenævnet bemærkede hertil**, at han ikke havde haft ret til ophold i Danmark efter udlændingelovens §§ 7 – 9 f, 9 i – 9 n eller 9 p, før ansøgeren i juli 2014 blev meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, uanset om han havde været i god tro vedrørende sin ret til ophold i medfør af EU-reglerne. **Udlændingenævnet fandt**, at ansøgeren på denne baggrund kunne have fået en mulig berettiget forventning om fortsat ret til ophold, men ikke en berettiget forventning om tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark. Det forhold, at ansøgerens ægtefælle i december 2013 blev meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter EU-reglerne, kunne ikke føre til en ændret vurdering, da det fremgik af UdlændingeInformationsPortalen, at ansøgerens ægtefælle var lettisk statsborger, hvorimod ansøgeren var russisk statsborger fra Letland.